

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XXX. Epistola Sebastiani Episcopi Ad Leonem Imperatorem. Post Deum domino totius orbis piissimo & Christianissimo nostro principi Leoni, in Domino salutem, humilis & vltimus Sebastianus episcopus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

Valentinus episcopus Philippopolitanae metropolis sanctissimae ecclesiae, manu mea subscribens, his quae sunt supra scripta, consentio.

Epiſcetus episcopus Diocletianopolis, similiter.
Et reliqui similiter.

XXX.

EPISTOLA SEBASTIANI EPISCOPI

AD LEONEM IMPERATOREM.

Post Deum domino totius orbis piissimo & Christianissimo nostro principi Leoni, in Domino salutem, humilis & ultimus Sebastianus episcopus.

TVVM quidem, piissime imperator, laudabilem & gloriosissimum inter homines principatum omnium Dominus Christus quotidianis diebus bonis incrementis maximum splendidissimumque demonstrat, & de cetero demonstrabit, hoc semper efficiens propter fidem rectam quae ab infantia est vobis inserta, & propter reuerentiam quam diuinitati salubriter exhibetis. Quod autem supplicamus, sacratissime imperator, illud est, ne patiamini illius venerabilis & inter sanctos habitatis maximi viri Marciani tanti talisque principis post mortem opinionem nunc a culicibus lacerari, neque tuum ita praecipuum, & ultra gloriam constitutum imperium contemptibile illudere volentibus ostendatis: sed veritatis experimentum sumant stulti, scientes quia terribile est incidere in manus Dei viui.

Hebr. 10.

Hoc autem in ordine primo piissime nosse supplicamus, quia sicut Soli ad demonstrandum quia Sol est, nihil minus est; ita illi magno sanctoque & vniuersali Calchedonensi Concilio, bonorum quidem omnino nihil deest: neque enim eget augmento, neque detractio, cum sit a sancto Spiritu velut diuino quodam sale conditum. Nam qui in eo illo tempore condemnati, & indigni pontificali statu esse decreti sunt, sententia hoc magni Dei tamquam impii pertulerunt. Qui vero suscepti sunt, velut iniustam & tyrannicam circumuentionem paruo tempore sustinentes, repente decreto sancti Spiritus iuste suscepti sunt: inter quos nostrorum temporum secundus Abel beatus Flavianus existit. Tanti siquidem & talis probatique Concilii amplectere

ANNO
 CHRISTI
 451.

plectere iudicium, serenissime orthodoxe imperator. Taliter namque sapuisse comperimus omnes qui verbo & doctrina, & vita mirabili, Deo per diuersa tempora placuerunt; id est, beatum Athanasium, qui sapius propriis fanciuit dogmatibus, quia erat in corpore passibili impassibilis, & in mortali immortalis. Sic & Basilius magnus, & Gregorius Nazianzenus, & alter Gregorius Nyssæ, & post Ioannes Constantinopolitanus, verborum simul & cogitationum pelagus benedictum. Scito siquidem nefandum Timotheum, & eos qui similia cum immensa tyrannide sapuerunt ac sapiunt, alienos a nobis factos ab orthodoxorum episcopatu. Bene autem & digne tuorum temporum, imperator egregie, si preces ab Ægyptiaco Concilio tibi datas rationabiles existentes, & omni approbatione dignas, tamquam orthodoxas suscipias, & alia cuncta tamquam satanæ opera, & cogitationes animas corrumpentes effugas, solumque vobis sufficiat Calchedonense Concilium, cum solum omnia orthodoxorum antiqua Concilia in semetipso Spiritus sancti virtute constringat. Incolume semper consistens atque crescens vestrum imperium Dominus orbi terrarum longis dignetur seruare temporibus, imperator sacratissime.

XXXI.

EPISTOLA THEOTIMI EPISCOPI
 SCYTHIÆ AD LEONEM IMPERATOREM.

Domino piissimo, & Christianissimo imperatori nostro Leoni, Theotimus humilis Scythiæ regionis episcopus.

DECET tuam pietatem, venerabilis imperator Auguste, ecclesiarum tranquillitate gaudere, & tribulationes populi conturbati & tempestates tranquillissimis vestris allocutionibus ad pacis iura transferre. Propterea siquidem vos Deus cælitus diuino nutu suo muniuit, vt ea quæ sana sunt, imperiali potestate integra semper saluaque custodiatis; quæ vero vexata sunt atque corrupta, vestræ pietatis medicina curetis. Nihil itaque Deo amabilius est, nihil acceptius, quam vt illa vos sapiatis, quæ a Dei Patris sapientia didicistis; & illa doceatis, quæ ab ipsis fidei vestræ incunabulis saluberrime estis eruditi. Et

Concil. Tom. 9.

Pp